

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe un an 12 flor., pe șase luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.
România și străinătate:
Pe un an 40 fr., pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

ANULŪ XLIX.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicație

Scrierile nefrancoate nu se primesc. — Manuscrisurile nu se retrămit.

Nr. 59.

Joi, 13 (25) Martie.

1886.

BrașovŪ 12 Martie 1886.

Erî amŭ vorbitŭ de Pruso-Germania și de relațiunile ei cu Monarchia noastră, astăđi voimŭ să vorbimŭ ceva despre Rusia și despre politica ei. Oficiosulŭ din Pesta ne liniștesce în privința intențiunilorŭ principelui de Bismarck, ȳicendŭ cŭ elŭ numai de aceea caută amicitia Rusiei, pentru cŭ acestă putere predomină ađi politica Europei, ȳer nu Germania.

Alte vederi desvöltă în privința influinței Rusiei fŭia conservativă germană „Wiener Allg. Zeitung”. E de interesŭ să cunoșcemŭ părerile acestei foi, mai alesŭ pentru cŭ ea nu se numără între cele șovinistice. Eată ce scrie acestă fŭia în numărulŭ său de Duminecă:

„Rusia și-a perdutŭ influința sa de odinioară în peninsula balcanică. Așa se plângŭ de cŭtva timpŭ încŭce foile panslaviste rusesci. Și în adevărŭ plângerea lorŭ nu este nemotivată. Se pŭte ȳice, cŭ Rusia dela 18 Septemvre 1885 până astăđi și-a perdutŭ pozițiunea în țerile bulgare și acum se silește a-și salva celŭ puținŭ o parte din influința sa, pentru care s'a luptatŭ necurmatŭ în bătălii și prin intrige, să și-o salveze supuindŭ dreptulŭ de numire alŭ prințului Bulgariei, ca guvernatorŭ alŭ Ost-Rumeliei, a probărei Europei din cinci în cinci ani. Fie-cine știe, cŭ Rusia are să mulțămescă marea pierdere greșelilorŭ ce le-a comisŭ în cursulŭ mișcării bulgare. Ea s'a opusŭ acestei mișcări, pentru cŭ era de sine stătătoare, și a doveditŭ astfelŭ Bulgarilorŭ, cŭ nu e amica lorŭ sinceră. A și priceputŭ prințulŭ Alexandru să exploateze greșelile Rusiei pentru țera sa, elŭ care este unŭ caracterŭ independentŭ, unŭ soldatŭ energicŭ, unŭ principe înțeleptŭ. Aceeași sorte a avutŭ Rusia și în alte țeri balcanice: Grecia, România, Sȳrbia, pe cari le-a fostŭ liberatŭ ea numai din egoismŭ de sub jugulŭ Turcilorŭ, s'au ruptŭ pe rȳndŭ una după alta de Rusia. Dȳr nici o pierdere n'a fostŭ așa de durerŭsă pentru Rusia ca cea prezentă, cŭci tŭte țerile numite suntŭ așa ȳicendŭ numai nisce părți laterale ale peninsulei balcanice, pre cȳnd Bulgaria mare predomină Constantinopolulŭ de douȳ părți și pare a fi chemată a moșteni egemonia, ce-o eserecȳză Sultanulŭ la Bosforŭ. Bosforulŭ este adevȳrata țintă a ambițiunilorŭ rusesci.”

„Suntŭ o miă de ani, de cȳnd unŭ principe rusescŭ din sȳminția lui Rurik și-a făcutŭ tributarŭ pe împȳratulŭ imperiului romanŭ rȳsaritȳnŭ; de atunci încŭce Rusia mereu aspiră să ia Constantinopolulŭ și multe milioane de omeni au cȳdutŭ jertă acestorŭ aspirațiuni. Zadarnice însă au rȳmasŭ tŭte silințele ei de a pune mâna pe Bosforŭ. În ȳiua de San-Stefano Rusia pȳrea cŭ e mai aprȳpe de ținta ei, cȳnd generalulŭ Ignatieff stȳrse dela Sultanulŭ o mare Bulgariă, ce era menită a deveni unŭ statŭ vasalŭ rusescŭ, o provincie rusescă până la marea Egeică.”

„Dȳr Europa a veghiatŭ și Rusia a trebuitŭ să se retragă, și optŭ ani după acelŭ tratatŭ de pace se ridică Bulgaria devenindŭ aprȳpe independentă și închiȳndŭ Bosforulŭ dinaintea dorințelorŭ celorŭ din Moscva. E greu a presupune, cŭ Rusia va privi în linisce cum se nimicescŭ astfelŭ speranțele ei milenare susținute cu șirȳie de sânge. Inainte de tŭte ea se va folosi de influența, ce și-o asigură ca putere europeană asupra reocupării postului de guvernatorŭ în Filipopolŭ și va agita contra prințului Alecsandru. Malcontentŭ bulgarŭ să vorŭ gȳsi destui și fie-care candidatŭ de ministru bulgarŭ fără prospecte va amenința în viitorŭ pe prințulŭ Alecsandru, cŭ să alătură la Rusia. Prințulŭ Alecsandru va avȳ o grea misiune și probabilŭ cŭ și va cȳuta rașimulŭ în Anglia.”

„Este însă mare întrebare decă Rusia se va mȳrgini la acestă luptă secretă. Credemŭ din

contră, cŭ îndată ce-o vorŭ favorisa împrejurările, ea va pȳși pe față și se va încerca încŭdată de-ași asigura poziția la Bosforŭ cu arma în mȳnă. Presupunemŭ, cŭ ea astăđi va veni dela Caucasŭ și va cȳuta să cucerească Asia mică, pentru care casŭ pare cŭ voesce să-și cȳștige alianța Persiei.”

„Cȳnd va afla dȳr Rusia ocaziunea binevenită pentrŭ o asemenea procedere? Decă ar vrea să consulteze mintea rece, ar trebui să-și spună, cŭ Europa nu-i va concede niciodată exploatarea în acestă direcțiune a unei campanie, fiă și victoriosă; își va spune cŭ tŭte silințele suntŭ zadarnice sȳu cŭ vorŭ avȳ numai puținŭ succesŭ, cŭ singurulŭ drumŭ pentru cuceriri rusesci ale viitorului nu duce spre marea Mediterană, ci spre Persia. Dȳr cine știe decă politica rusescă este în stare de a renunța la vechiulŭ ei visŭ nereșisabilŭ, decă e în stare, fără a face o ultimă, tristă și sȳngerŭsă experiență, să-și ia adio de-o speranță, ce a nutritŭ o miă de ani. Cȳnd Franția vedȳ după Kȳniggrätz, cŭ nisuința ei de a ține în amortire Germania cu viclenia și cu forța este paralizată definitivŭ pe cale naturală, se aruncă orbesce în luptă, din care eșî perȳdȳndŭ douȳ provincii și rangulŭ său în Europa. Rusia ar avȳ și mai puțină cauză de a face unŭ pasŭ desperatŭ pentru a nimici stȳrile din Orientŭ și a lua Asia mică.”

„Vorbele cu cari foile panslaviste ațȳtă sȳmțibilitatea Rusiei suntŭ false, cȳci nu Austria va moșteni domnia în peninsula balcanică, ci statele ei voescŭ să fiă independente, vorŭ fi independente și Austria nu le va turbura în acestă privință. Noi n'avemŭ altă ambițiune, decȳtŭ d'a face ca Orientulŭ să se deschidă comerțului nostru, și nici Serbia, nici Bulgaria, nici Grecia nu suntŭ menite să devină vasalii Vienei. Falsŭ este și aceea, cŭ Rusia pe lângă marea Neagră trebuie să posedă și Dardanelele spre a putȳ resuflă; tocmai așa ar putȳ cere ea ca din marea Oștică, care asemenea este închisă, să ajungă prin cucerirea Svediei la Oceanŭ.”

„Rusia este o putere, care în privința geografică dominează centrulŭ limbei vechi, care în patru părți atinge mȳrile și care în curȳnd se va estinde și spre a cincea, care își scaldă granițele în sȳnulŭ mȳrii persice. Importulŭ ei consistă în aceea, cŭ este mijlocitȳre între Europa și Asia, aducȳndŭ totŭ mai multŭ massa asiatică în serviciulŭ culturii europene. Este în sensulŭ adevȳratŭ alŭ cuvȳntului puterea centrală; ea nu-și cunoșce misiunea decă voesce să-și supună vechile pozițiuni ale mȳrii Mediteranei tocmai așa, ca decă voesce să înainteze spre apusŭ, și-și greșesce calea ce o pŭte duce la adevȳrata mȳrire, decă va pȳși din nou pe cȳrarea falsă, pe care ar trebui să întȳmpine opozițiunea Europei.”

D-lŭ Tiza și viȳta municipală.

Sub titlulŭ „cum ne adȳrme”, „Egyetȳrtȳs” dela 21 Martie scrie urmȳtoarele:

„Așadȳr membrii comisiunei municipale se vorŭ alege de acum încolo pe ȳece ani. O jumȳtate o vorŭ forma-o acum viriliștii, cealaltă jumȳtate aleșii pe ȳece ani. Viriliștii suntŭ stabili. Se schimbă din ei pe unŭ anŭ abia patru, cinci la sută. Celŭ puținŭ douȳ-ȳeci de ani, aprȳpe o generațiune este de lipsă, ca să se schimbe cu desȳvȳrșire tabȳra viriliștilorŭ.”

„Timpulŭ însă se schimbă, cu elŭ și ideile și necesitățile; trebuie să se schimbe și nisuințele politice, atȳtŭ în tŭtă țera, cȳtŭ și în cadrulŭ vieții municipale. În mijloculŭ necesității, în mijloculŭ progresului și schimbării binefȳcȳtoare în municipiuri stă instituțiunea virilistă, ca o piedecă și greutatea, care cu massa ei strivesce progresulŭ și mișcările îndreptățite ale nisuințelorŭ.”

„Instituțiunea virilistă însă mai are și altă însămnȳtate. Ea trebuie să susțină supremația îndreptățită a

rassei maghiare și în acele cercuri, unde limba locuitorilorŭ nu e cea maghiară. Numai din acestŭ punctŭ de vedere se pŭte apȳră acestă instituțiune. Dȳr tocmai pentru cŭ cu acestă umblă mȳnă în mȳnă nemișcarea, tocmai pentru aceea ar fi fostŭ de lipsă, ca cealaltă parte a comisiunei să se alȳgă mai desŭ și nu în totŭ alŭ ȳecelea anŭ. Incă și periodulŭ actualŭ de 6 ani e lungŭ, și acesta ar fi trebuitŭ să se reducă la doi sȳu celŭ multŭ patru ani. Dȳr nu. Tiza n'a făcutŭ acestă ci a schimbatŭ și periodulŭ actualŭ de 6 ani la 10 ani.

Acesta-i sistemulŭ adormirei. Tiza nu vrea să fiă vioiciune în viȳta publică politică maghiară. Elŭ vrea să lȳtescă asupra societății maghiare linisce mormȳntului, tȳcerea mormȳntului, și întunereculŭ nemișcării. Nu vrea să avemŭ o altă viȳtă, o altă mișcare, decȳtŭ a îngropȳtorilorŭ. Sȳ trȳiescă numai elŭ și majoritatea sa actuală: acesta-i scopulŭ lui.

„Și cu ce-și motivȳză acestŭ proiectŭ? Elŭ ȳice: În totŭ alŭ ȳecelea anŭ se face recensȳmentulŭ populațiunei, așadȳr în totŭ alŭ ȳecelea anŭ să fiă cȳte o alegere. Și majoritatea primesce acestŭ raționamentŭ secŭ și nu cutȳză a întreba, cŭ ce coincidență au aceste douȳ lucruri fără nici o legȳtură? De aceea ar urma, cŭ decă cinci-ȳeci de ani nu va fi nici unŭ recensȳmentŭ, atunci să nu fiă nici alegere.

Odinioară sȳtneicii orașelorŭ regesci compunȳndŭ-se din 40—60 sȳu mai mulți omeni, au fostŭ ereditară și se'nregiau pe ei însiși. Acestă a fostŭ cea mai nebușă instituțiune a timpului, care a creatŭ tradițiunea cumeștrii și cuscrii, și prin care statulŭ s'a făcutŭ lotrulŭ averei publice sugrumȳndŭ orice consituțiune și selfguvernamentŭ localŭ. Tiza acum vrea, sub altŭ nume și într'altă formă, să reinvieze, ca pe unŭ demon rȳu, acestă instituțiune din mormȳntulŭ ei și astfelŭ să nimicȳscă viȳta publică a comatelorŭ și a orașelorŭ.

Și ȳre pentru ce o face Tiza acestă? Pentru ce pȳrtă elŭ acelŭ rolŭ în contra drepturilorŭ consituțiunei, pe care-lŭ pȳrtă ciurma și colera în contra vieții și a sȳnȳtății. Acestă n'o poftesce dela elŭ nici curtea din Viena, nici politica bosniacă. N'o poftescŭ încă nici interesele ambițioșe ale credincioșilorŭ săi. Pentru ce o face dȳr acestă? Precum șgȳrcitulŭ muritorŭ de fȳme își adună comȳră și de ar putȳ, ar fi în stare să ia dela alȳii și lumina sȳrelui: așa-și adună Tiza puterea c'unŭ sufletŭ nesașiosŭ și nu se liniscește până atunci, până ce mai vede înaintea lui unŭ picŭ de dreptŭ consituționalŭ, niȳcă viȳtă consituțională pe care s'o pȳtă înghiȳi pentru îndestulirea intereselorŭ sale ambițioșe.

D-lŭ Tiza își pŭte justifica celŭ puținŭ în aparință ori ce altŭ proiectŭ asuprȳtorŭ și nimicitorŭ de dreptŭ pretestand „agitațiunile naționaliștilorŭ”, „nisuințele contrare statului”, „interesulŭ guvernării și alŭ administrațiunei”, acestŭ proiectŭ însă nu-lŭ pŭte justifica nici la aparință.

Tiza socotesce așa, cŭ în timpulŭ de față își pŭte alcȳtui în tŭte comitatele cu ajutorulŭ fișpanilorŭ și alŭ solgȳbirilorŭ săi, astfelŭ de comisiune municipală, la care să se uite cu dragŭ. Și decă e cu puțință — gȳndesce elŭ — pentru ce să nu facă? Ce să-și mai bată capulŭ de viitorulŭ națiunei și alŭ consituțiunei?”

Negociările cu România.

Corespondentulŭ din Bucuresci alŭ ȳiarului „Pester Lloyd” scrie cu data de 20 Martie, cŭ guvernulŭ românŭ a luatŭ o atitudine mai prevenitȳre față cu Austro-Ungaria în cestiunea convențiunei comerciale. Negreșitŭ cŭ de astă dată guvernulŭ românŭ e hotȳrȳtŭ să apere cu mai multă energiă interesele țerii, decȳtŭ cum a făcutŭ acestă cȳnd s'a încheiatŭ ȳntȳia convențiune vamală, pentru cŭ ađi România e statŭ independentŭ. Mai departe ȳice corespondentulŭ:

Ca condițiune preliminară neapȳrată pentru renoșirea tractatului de comerț cu Austro-Ungaria, România va cere garanții, cŭ granițele austro-ungare vorŭ sta deschise esportului de vite romȳne, și în acestă privință ministrulŭ de comerț românŭ a declaratŭ în față ambasadorului Austro-Ungariei, cŭ nici unŭ ministerŭ, ori cum

ar fi formată, nu e în stare să facă posibilă o reînnoire a tratatului de comerț, înainte d'a se da aceste garanții.

În casul de nesucces, România va aplica următorul tarif autonom asupra mărfurilor austro-ungare: 10 până la 25 procente vamă la importul pe mărfurile ce nu se produc în România; 25 până la 50 procente vamă pe mărfurile, care nu se produc în România, dar e posibil să se producă în țară; 50 până la 100 procente din valoare vamă la importul pe mărfurile, care se produc în România.

Răspunsul d-lui Ionu Brătianu-

(Ședința dela 11 Februarie a Camerei române.)

D. I. O. Brătianu, președintele consiliului ministrilor: D-lor, rugasem de dimineață pe d. Kogălniceanu ca să amâne interpelarea d-sale, sperând că o va amâna pentru totdeauna în urma explicațiilor ce-i dădese; dar vedând că n'a voit să o amâne.

În adevăr, d-lor, regulamentul acordă ministrilor trei zile spre a se pute pregăti ca să răspundă la o interpelare; dar acele trei zile sunt mai mult, cum ține Francesul, *une fiche de consolation*, mai cu seamă când interpelarea vine dela un deputat ca d. Kogălniceanu, fiind că eu nu pot ști mai dinainte cum are să se desvolte interpelarea, ca să pot să răspund.

Astfel, astăzi, când am văzut pe d. Kogălniceanu că se suie la tribună cu un vraf de cărți și de hârtii, de unde știam eu ce citații avea să aducă înaintea d-vostre, pentru ca să caute și eu să aducă alte citații cu care să pot combate argumentele d-lui Kogălniceanu? Eu știam că mie îmi va face o interpelare; însă, după cum cred că și d-vostre veți fi observat, numai pe mine nu m'a interpellat; eu am servit la interpelarea d-sale, la rechizitorul d-sale, rechizitoriu pornit din bune sentimente, am servit numai de buchet, cum se ține. Prin urmare, așa pute să dicit, că sunt afară din cauză. Dar decă am luat cuvântul, am făcut-o numai pentru ca să șterg lacrimile de pe fața d-lui Kogălniceanu....

D. M. Kogălniceanu: Să-i aduc înapoi, și le-ai șters....

D. I. C. Brătianu, președintele consiliului: Onorabile d-le Kogălniceanu, eu îmi țineam adineori: cum se poate ca un om inteligent ca d-ta, un om cu atâta experiență, un om căruia nu i se poate ține că nu este competent în istorie, cum se poate să nu știi, că istoria nu se poate face la tribună; la tribună numai se servește cineva de citații din istorie. Partea întâi a discursului d-lui Kogălniceanu a fost consacrată numai ca să facă istorie.

Ei bine, onorabile d-le Kogălniceanu, istoria nu se face la tribună, fiind că dai bănuială că nu este o istorie adevărată ci făcută numai pentru serviciul cauzei. D-vostre a-ți fost impresionat mai cu deosebire de o scriere a lui Kossuth. În adevăr, Kossuth este o mare individualitate, și ceea ce se întâmplă foarte des cu individualitățile cele mari este de a crede că totul se învârtete în jurul său, că el este factorul principal în tot ce se produce în o societate. Eu am mare admirație pentru talentul de orator, de tribună al lui Kossuth, și am luat să cetesc și eu scrierea aceea a lui Kossuth, dar să vă spun drept, că nu am avut curajul să o sfârșesc, fiind că se pusesse pe densul la o înălțime așa de mare, încât nu vedea decât pe el și ideile lui; și totu cee ce este în afară de ideile și de faptele lui, le arată în mod foarte eronat Kossuth a fost un om mare, cu merite foarte mari, dar numai om de stat n'a fost.

Onor. d. Kogălniceanu ne-a citit convențiunile, nesce pretinse convențiunile. Cunoscu și eu acele convențiuni, acele memorii, acele proiecte de tot felul, dar nu este bine să le exhibăm astăzi la tribună și să le arătăm în totă goliștea lor, fiindcă nu cred că este timpul bine ales pentru această.

D-lor, pe lângă celelalte cuvinte ce aveam ca să mă aștept la amânarea și chiar la înălțarea acestei interpelări, este și acela, că d. Kogălniceanu scie foarte bine, că decă d-sa ca deputat, și mai cu seamă deputat din opoziție, poate să vorbească despre toate și în modul cum i-ar plăcea d-sale, nu totu în aceeași poziție comodă să află și eu ca ministru; fiind că omenii de stat ai Europei scie ce valoare au atacurile ce aduce cineva când este în opoziție; și decă Gladstone, decă Derby, decă Salisbury au atacat la rândul lor fiecare câte o putere într-un mod mai mult sau mai puțin violent, după ce au venit la putere au spus: *cu iertăciune*. (Ilaritate, aplause.)

D. M. Kogălniceanu: Eu n'am atacat pe nimeni, și declar de mai înainte că decă voiu veni vreodată la putere nu voiu cere iertăciune.

D. I. C. Brătianu, președintele alu consiliului: D. Kogălniceanu este un istoric de merit, dar mi-a părut rău că astăzi ne-a făcut istorie la tribună, fiind că istoria a făcut-o, după cum țineam adineori, din punctul de vedere alu tessei pe care o apără astăzi.

Eu cred că onor. d. Kogălniceanu nu studia numai când era tiner, ci s'a ținut totu deuna în curent cu progresul care se face în istorie și cu adevărurile ce ea descoperă și constată pe măsură ce și unul din aceste adevăruri este că cei d'antău domni cari au venit în România dela Făgăraș și dela Măra-Mureș și Câmpulung, când Banul Craiovei cu toți boierii lui le esiau înainte și se închinau lui, nu erau nisce fugitivi cari căutau asilul la noi contra persecuțiilor religioase; această este o absurditate din cele mai mari, ci ei, după stricarea principatului de către Tătari, se reintorceau în scaunul lor; când făcuseră această rectificare istorică, nu

voiu pune în îndoială resfrângerea vieții naționale și intelectuale ce se opera între Valachia și Moldova de o parte și Transilvania și cele-alte provincii române de altă parte; căci decă în unele epoci au împrumutat omenii și scrierile Romanilor de peste Carpați, scie d. Kogălniceanu că și ei, în timpul lui Vasile Lupu și Matheiu Basarab, veniau din Transilvania și învețau carte aci în România, în școlile noastre din Bucuresci și Iași. Prin urmare, a fost și nu poate fi alt-fel, a fost o viață intelectuală comună între Români din toate țările.

D. Kogălniceanu: În tot-d-a-una.

D. I. C. Brătianu, președintele consiliului: D-ți ai disu o frază, care nu numai că nu mi-a plăcut, dar o găsec și periculoasă și de aceea voiu să o rectific; ai spus: când elementul român va peri în Transilvania, va peri și în România! Eu, d-lor, ține, că nu va peri nici în Transilvania, nici în România nici odată! (Aplause prelungite.)

Eu țineam omenilor de stat ruși când am început să tratez cu ei: noi n'am avut resbelu decât cu Polonia, cu Unguria și cu Turcii.

D. V. Maniu: Și cu Tătarii.

D. I. C. Brătianu, președintele alu consiliului: Tătarii au trecut ca nesce locuste, ca o furtună, dar nu au format un stat. Der aceste națiuni, Unguria și Polonia, voiau să ne cucerescă și să ne distrugă în numele bisericii catolice, er Turcii în numele barbariei fanatice, și de aceea am resistat atât de puternic. Cu Slavii însă și cu toate celelalte națiuni am trăit în totu-deuna frățesc și der noi nu suntem o ginte despre care se ține că este peste putință să trăim cu noi și că trebuie să ne exterminăm. Noi v'am lăsat în tot-deuna să trăim în pace; prin urmare nu este o necesitate ca, decă noi nu suntem Slavii să ne desprețim. Și apoi credeți d-vostre că la sfârșitul secolului XIX veți putea să exterminați o națiune de 10, 12 milioane pe care n'au putut să o estermine toate furtunile venite din Asia (Aplause) și care a rămas până azi cu titlul său de onore, cu caracterul său de Român și se impune Europei? (Aplause.) D-vostre puteți să veniți cu forțe uriașe asupra noastră să ne sfărâmați, să ne distrugeți Statul român, der și acelea voru fi cum au fost furtunile lui Baiazet și Mehmet, și vomu reintăia cu mai multă putere și mai oțelii (Aplause.)

Și scii, d-le Kogălniceanu, pentru ce dicit aceste cuvinte? Pentru că, decă Unguria s'ar convinge că ar putea să fi adevăratu ceea ce ai spus d-ta, că perindu Transilvania are să piară și România, atunci fiți incredințați că ei și-ar pune toate silințele ca să zdrobescă Transilvania (Aplause); și de aceea țineam, că mă cred dator să rectific această eroră a d-tale fiindu periculoasă.

Onor. d. Kogălniceanu îmi aduce aminte ceea-ce ne ține odată amicul d-sale din copilărie, d. V. Alecsandri, că ceea-ce au avut de comunu între dânsii Românii de pretutindeni a fost în toți timpii și în toate împrejurările o viață intelectuală, o viață morală. Iată care a fost în totu deuna marea legătură dintre noi și care trebuie să fiă și astăzi.

Onor. d. Kogălniceanu ne spunea că toți membrii Academiei române, cari sunt de dincolo de Carpați ne dicit să nu ne amestecăm în afacerile lor politice.

În adevăr, a venit la mine d. Babeș și alți membri de dincolo ai Academiei române și mi-a pus cestiunea aceasta: Ce faci cu noi? Eu le-am răspuns: când un om abia își cultivă grădina lui, ar fi unu neghiob să mearg să cultive și grădina vecinului său. Atunci d. Babeș și toți ceilalți mi-au spus că am dreptate și că dorința tuturor Romanilor este ca cu toții să lucrăm pentru desvoltarea și prosperitatea României.

Der această academiă română, în care elementele din Transilvania ce sunt într'însa joacă un rol important, de cine este fondată decă nu de noi?

Când dicit că Românii din alte țări au nevoie numai de recunoștere, er nu de împământenire, pentru a deveni îndată cetățeni ai țerei noastre, v'asî ruga d-le Kogălniceanu, să luați procesele verbale ale Camerei ca să vedeți, cine a propus această în Cameră și cine a făcut să se acorde Romanilor acestu drept de recunoștere? Eu; și când am venit în urmă la putere am găsit această dispoziție cum degenerase sub guvernul conservatorilor, am căutat a se stabili și mai bine acestu drept alu Romanilor de simplă recunoștere, fiindcă ei n'au nevoie de împământenire, de orece sunt Români de sânge.

D. M. Kogălniceanu: Decă ai făcut așa, urmază înainte totu așa.

D. I. C. Brătianu, președintele alu consiliului: Der care Român a venit în țară la noi din vre-unu colț de pământ românesc și n'a fost îmbrățișat de noi. (Aplause.)

D. M. Kogălniceanu: Și de noi toți.

D. I. C. Brătianu, președintele alu consiliului: Nu e vorba de d-vostre fiindcă eu nu te acuz pe d-ta, că ai persecutat pe Românii din Transilvania; d-ta m'ai acuzat pe mine, și de aceea a trebuit să răspund și să vin a-ți șterge lacrimile și a te incredința că nu sunt rău Român și n'am persecutat pe frații noștri din celelalte părți ale pământului. Unu singuru Român să vină să spună, că a venit de dincolo său de ori unde și că nu l'am îmbrățișat și n'am căutat să-l facem locu chiar înaintea sentimentelor de amiciă său de simpatie ce am fi avut pentru unu Român de aci din țară.

Apoi, d-lor, nu sciu cum s'a întâmplat, că în școlile noastre mai multu sub guvernul liberal s'au primit profesori din Transilvania. Ore astfel se persecută Românii? Mai devnăși a fost unu locu vacantu la bibliotecă și unu amic al meu stăruia pentru cineva, care solicita acel post; der fiindcă era solicitațiune și dela unu transilvănen, eu am spus că mai întâi să vină acela, care e în nevoie.

Eu credeam că onor. D. Kogălniceanu va fi citit ceea ce am spus în Senat în privința acestui strănu tocmai de aceea mă așteptam, după cum țineam la început, ca d-sa să se fi amânată această interpelare și chiar să nu o mai facă.

D-lor, când o cestiune se discută și se resolt considerându-se numai din unu punct de vedere, se fac multe greșeli; căci cestiunea trebuie a fi analizată din toate punctele de vedere și cercetate toate elementele din care se compune.

Fost-au ore astfel lucrurile, că doi tineri au făcut o proclamație și noi pentru aceea proclamațiune i-am expulsat din țară?

D-vostre, d-le Kogălniceanu, nu aveți repulsiune ca vecinul d-vostre d. Ianoli, de a trece pe la ministrul de externe ca să vedeți că de mai multu timp era o mișcare pe totă linia Dunărei ca să treacă țărani dincolo și sunt petiții din partea lor, dicitu că cu guvernul bulgaru au contractat ca să le dea atâtea hectare de hectare, care cu boi, case, pluguri, etc., și această propagandă se făcea în județele Braila, Ilfov, Vlașca de unde s'au și dus câțiva peste Dunăre, der în curându s'au întors de acolo în sapă de lemn. Din județele Teleormanu, Romanai, Dolj, totu asemenea s'au dus și er s'au întors în aceeași tristă stare. Și aceea societate numită a Carpaților scii d-vostre ce era? A fostu mai întâi societatea Transilvania, fondată de regretatul Papiu Ilarianu și la care noi cu toții am contribuit mereu și am apărut o toți Românii fiind că nu avea unu scop politic. Der societatea Carpaților ce rolu avea? Ea ținea că se fondază în scopu de a strânge bani ca să ajutăm pe Românii de dincolo spre a se duce înapoi cu mijloce dela noi. Decă ar fi fostu în adevăr așa, nimeni nu putea să dăca nimic; der ia să vedem cum s'a manifestat ea de când chiar s'a constituit? Ca societate literară? Ca o societate de bine-facere? Nu, ci ca o societate politică, și decă ar fi fostu, numai politică, totu n'ar fi fostu nimic, der era o societate de agitațiune și onor. d. Kogălniceanu a fostu indus în eroră, fiindcă multu din amicii d-sale erau instigatorii.

D. M. Kogălniceanu: Amicii mei?

D. I. C. Brătianu, președintele alu consiliului: Mi pare bine că te lăpeși (ilaritate).

Apoi, onor. d-ni, când ese cu drapelul pe strade și amenință că are să se ducă să spargă geamurile ministrului austriacu, nu este acesta agitațiune? A trebuit ca poliția să apere mai multe zile casa pe care ei o puseseră la ochi. De aceea 'ți dicit, d-le Kogălniceanu, că n'ai fostu bine inițiatu....

D. M. Kogălniceanu: Eu nu sciu de acesta.

D. I. C. Brătianu, președintele alu consiliului: Sciu că nu scii; să nu mă crezi atât de timpit ca să-mi închipuesc că unu om de stat ca d-ta ar pute să se amestece în asemenea lucruri.

D. M. Kogălniceanu: Le desaprobu din toate puterile mele.

D. I. C. Brătianu, președintele alu consiliului: Der credeți că se făcea numai atât? În același timp, când agitațiunea se încerca a prinde temei aici, se lătea și prin județe; se indemnau omenii să se scole și să treacă Carpații, și scii ce li se spunea? Li se spunea că au arme multe ca să treacă în Transilvania. Va să dăca putea să ne facă și incurătura această; căci decă ar fi trecut peste frontiere numai de ce înși, cu arme câtu de ruginite, ve închipuiți d-vostre la ce consecințe ne putem ascepta.

Apoi, d-lor, și mai alaltăer am primit raportul că se face asemenea propagandă prin județele despre munte. Cercetați, d-le Kogălniceanu, pe la ministrul de interne și pe la poliție, ca să vedeți că de unu an și jumătate le-am dat toate povețele, i-am rugat și iar i-am rugat să se astempe. Onor. D. Sturdza scie cand venise unu de dincolo de Carpați, și i-am spus să se astempe. Ei bine, mi-e rușine să vă spun răspunsul care mi l'a dat. D. Sturdza ve va spune la ureche și răspunsul și persoana care mi l'a dat.

D-lor, ceea ce Francezulu numesc *chantage* era până acum câțiva ani cu totul necunoscutu la noi, și astăzi vedu că începe a forma și la noi o școlă din cele mai detestabile... (Aplause.)

Citai d-ta, d-le Kogălniceanu, cea proclamațiune? Adineori făceai apelu la mine, la ideile, pentru care luptam în tinerețele mele, der facu și eu apelu la d-ta și te rog să spui, decă în tinerețele noastre, d-ta și eu ne-am gândit vre-o dată să propagăm ceea ce acești omeni indemnau pe alții să facă; să spui decă noi recomandam cuiva dinamita ca să facă să sară totul în aer?

D. M. Kogălniceanu: Pe atunci nu era dinamita.

D. I. C. Brătianu, președintele alu consiliului: Dinamita nu era, însă alte mijloce incendiare și distructive existau și atunci. Asasinatul există de când lumea der nici d. Kogălniceanu nici eu nu l'am propagat vre-odată.

D. M. Kogălniceanu: Alții au voit să mă asasinez și d-ta ai aflat-o și mai scăpat și pentru această 'ți sunt recunoscătoru.

D. I. C. Brătianu, președintele alu consiliului: Școlă asasinatului nu a fostu la noi până acum; ai să veți că a început să se propage și astfel de idei la noi. Până acum nici unu Român în România nu a fostu victima asasinatului politic, și decă va fi fostu vre unu, asasinul trebuie să fi fostu unu strein. (Aplause.)

O voce: Der Barbu Catargiu?

D. I. C. Brătianu, președintele alu consiliului: Eu nu sciu de cine a fostu asasinat Catargiu, d. Kogălniceanu scie?

D. M. Kogălniceanu: Am căutat mult să află, cu toate aceste n'am aflat.

D. I. C. Brătianu, președintele alu consiliului: Pote că trăesc, unu care o scie.

D-lor! Decă eu nu așa fi luat toate măsurile pentru ca să opresc mișcarea țaranilor de pe marginea Dunărei; decă nu așa fi căutat să iau toate măsurile

contra acelor, cari se laudau că aci în România au făcut depozite de arme pentru a rescua Transilvania, decât ei nu veneam să dau o lovitură societății Carpaților, ca să-i fac să se vină mințile în cap și să nu facă ceea ce voiau să facă; decât prin neglijența noastră se efectua acea mare mișcare a țeranilor pe Dunăre și decât treceau numai vre-o zece omeni înarmați peste Carpați, și apoi venea și mișcarea dela Filipopole, întrebă pe onor. Kogălniceanu care ar fi fost pozițiunea noastră?

D. M. Kogălniceanu: De ce nu i-ai dat în judecată în loc de a-i arunca afară din țară?

(Va urma).

SCIRILE ȚILEI.

Cu tractările asupra pactului austro-ungar merge greu de tot. Ministrul de comerț Szechenyi a conferit la 20 Martie mai mult timp cu conducătorul ministerului de comerț din Viena, șeful de secțiune br. Pusswald, mai târziu cu ministrul-președinte comitele, Taaffe, și în aceeași zi s'a întors în Pesta. Nici de astădată nu s'a putut obține nici o înțelegere asupra amăruntelor cesiunilor pendente privitoare la pact.

—x—

Comitetul „Reuniunii femeilor române” din locu a provădit în ierna acesta 13 eleve sêrace dela scôla noastră de aici cu vestminte și încălțăminte. Cu lacrimi de bucurie au primit aceste eleve darurile distribuite în locuința d-nei președintă a reuniunii.

—x—

Fabricii de cartușe (patrone) din Fojonă i s'a permis de ministrul de interne, ca să predă guvernului sêrbesc de zece milioane de cartușe.

—x—

„Ellenzék” stă să nebușcă de bucurie, că în luna lui Martie s'au înscris mulți membri la „Kulturgylet.” — Țiganulă dîce: Vorbă să fiă, dă-mi o lulea de tutun!

—x—

Procesul de presă al „Tribunei” se va judeca de juriul din Clușiu la 31 Martie. După actul de acuză, dîce „Pester Lloyd,” sunt acușati redactorul Corneliu Popă Pêcurar, pentru crima de așitare după § 173 din codul penal, și directorul Ion Slavici pentru neglijența supravegherii la care era obligat după § 34 din procedura procesuală a lui Bach din 1852.

—x—

Ambasadorul român din Petersburg, d. Crețulescu, părăsesce definitiv acest post.

—x—

† Anania Trombitașu asesor consistorial ordinar și asesor suplent la consistoriul metropolitan, a încetat din viață după o lungă și grea suferință la 10 (22) Martie 1886 în anul al 48 lea al vieții sale. Rêposatul a fost unul din cei mai activi bărbați ai noștri, el a luat parte la luptele noastre naționale. În timpul din urmă ca asesor consistorial și referent școlar a lucrat cu mult zel pentru biserică și pentru înaintarea instrucțiunii române. Fiă-i țărina ușoră și memoria binecuvântată!

—x—

Judele dela Tabla regescă din Pesta, Ladislau Csôrghe, s'a sinucis. Motivul, se dîce, că e o bolă de care suferea.

—x—

„Egyetértés” se bucură, că în Mediaș, „în acest oraș româno-săscu, s'a înființat o casină maghiară, care va avea de scop, ca să răspândescă sentimentele „patriotice” între cetățenii nemaghiari. Ar fi de dorit, ca în toate orașele, unde locuitorii în preponderanță sunt nemaghiari, să se înființeze câte o casină maghiară cu asemenea scop nobil și patriotic, dîce „Egyetértés.” — Caragiôsă fôia mai e și asta. Le spunem curat, că respingem o asemenea insultă: d'a ne însufla tocmai Maghiarii sentimente patriotice. Păstreze-și-le pentru ei; nu ne trebuie patriotism otrăvit; rămânem cu cel care-lu avem; sincer și sănătos.

—x—

Guvernul român va trimite la Paris doi medici ca să studieze în laboratorului lui Pasteur metoda de vindecare a turbării cânilor.

—x—

Marele manevre ale armatei germane se vor face în anul acesta la Meș, Strasburg, Königberg, Thorn și Posen.

—x—

În anul trecut au emigrat din Polonia rusescă în America 21,150 Evrei.

—x—

Senatul franceș a primit articolul 17 din legea școlilor populare, care dîce că instrucțiunea elementară să se predea numai de învățătorii mireni, ér nu de preoți.

—x—

Coup-y-gay-pacia-y-pony, cu acest nume cabalistic și-a botezat fiica unu așploiat din Pavia; guvernul italian însă a dispus ca acest nume să se

ștergă din matriculele botezaților și să se dea un alt nume fetei, ér la casă, decât părintele s'ar împotrivi, atunci s'o boteze autoritățile administrative.

—x—

Teatru german în Brașov. Lună sêra trupa d-lui dir. de Remay a jucat comedia „Ilusiunile fetelor.” de Carol Görnitz. Orfanele Amalia și Gertrud Lorenz își caută norocul în direcțiuni diferite: Amalia îl caută în cercuri sociale înalte, Gertrud în studiu. Și-lu găsesc însă amândouă în câte un soț iubitor și iubit. Reprezentarea a multămit publicul. D-șora Löffler (Amalia) a jucat bine, d-șora Felsmann (Gertrud) escelent. D-lu Ferryberg și d-șora Hemmerle (părechea Romberg) și-au interpretat foarte bine rolurile. De asemenea d-lu Wurm (Arthur de Grabow) d-lu Pappenheim (ca amant) au fost potriviți în rolurile lor. D-lu Bocka a fost silit să ia alu doilea rol de amant, și i-a succés. D-șora Schoppl, cântăreță, a avut un mic rol, pe care l'a jucat corêspundător, ca și d-șora Haffner și dir. de Remay. — Astă sêra Mercuri se va juca „Die Ahnfron,” tragedă în 5 acte de Grillparzen, în beneficiul d-lui Alfred Pappenheim.

Modificarea legii de recrutare.

În cursul acestei perioade parlamentare se va depune atăt în parlamentul din Viena cât și în cel din Pesta un proiect de lege, care intenționează modificarea acelei dispoziții din legea militară esistentă, după care obligămintul militar începe cu 1 Ianuarie alu acelu an, în care tînărul și-a împlinit anul 20 alu etății, și dispune, ca obligămintul militar să începă cu 1 Ianuarie alu acelu an, în care respectivul și-a împlinit anul 21 alu etății. La amânarea obligămintului militar cu un an a fost îndemnat guvernul prin acele esperințe, ce s'au făcut la recrutările anilor din urmă cu obligații la serviciul militar din antea clasă de etate. E vorba, să se pună deja în aplicare această dispoziție a legii, ce se va crea la recrutarea din anul 1888.

Acastă nouă lege își are nu-i vorbă avantajul său în aceea, că tinerii se recrutează în armată când fisicul le este mai dezvoltat; dér nimeni nu pôte nega, că e și desavantagiôsă, așa că s'ar pôte considera ca o sarcină. Serviciul militar espiră mai târziu, tinerii din scôle nu și pôte începe studiile superioare, căci vor fi siliți să le întrerupă, meseriașul abia își deschide un atelier de lucru și trebuie să între în armată, cu un cuvânt cariera se întârzie. E greu d'a se împăca lucrurile.

Judecarea espozițiunii unguresci.

Cetim în „Telegraful” din Bucuresci:

Căt șgomot nu s'a mai făcut și cu espoziunea ungară! Se răspândise vestea în tota lumea că Ungurii deschid o espoziune națională, și tôte nêmurile erau pofite la sêrbătore.

La ce mijlce s'a recurs pentru organizarea espozițiunii, nu voim să mai amintim. Lucrul e cunoscut de toti. Asa, se șie că agenți d'ai comitetului organizator au cules produse d'ale Românilor, Sêrbilor din Ungaria și le-au espus, cu nume de produse unguresci; s'a imprumutat chiar câte ce-va dela noi din țară. Dêr lumea, care venea să admire vigôrea poporului ungar, nu putea să șie tôte aceste amênunte de culisă; frunțile organizatorilor, cari asudaseră atata până la deschidere, erau șterse frumos și nu se putea citi pe ele decât mândria națională.

Și cu tôte aceste veni vremea socotelei. Și pentru ca durerea să fiă și mai mare, vëlul țesut cu atata măiestrie trebuia să fiă rupt d'o mână meșteră și nepărtinitore.

Consulul engles din Buda-Pesta și-a făcut darea de sêmă oficială. Avem deosebită prietenie pentru vecinii de peste munți și d'aceia nu vom reproduce mult din raportul d-lui consul Wreuch: că prea i-ar compromite. Sed magis amica veritas... mai prieten suntem cu adevêrul, și d'aceia tot vom reproduce ceva. În raportul d-lui Wreuch se dîce între altele:

„Dacă în adevêr tot ce s'a espus la Pesta ar fi produse unguresci și decât Ungaria ar putea să dea constant în comerț aceste produse, atunci țera ar fi în stare nu numai să satisfacă tôte trebuințele s'ale, dér și să acopere tôte cererile lucului vecinilor sêi orientali. Dêr, fiind-că în realitate nu e așa, trebuie să admitem:

1. Că unele din obiectele espuse n'au fost aduse decât numai în scopul d'a face față la espoziune și că ele nu puteau fi produse ca articole curente de comerț în concurență cu produsele similare austriace și străine.

2. Că, deôrece mulți esposanți erau agenți stabiliți în Pesta d'ai industrialilor austriaci, e permisă bănuiala asupra originii unora din produsele espuse.

Asfelu grăiesce consulul engles din Pesta, d. Wreuch, în raportul său oficios cãtră ministrul de externe din Londra, raport tipărit și distribuit acum în Camera comunelor cu corespondența consulară.

Noi n'am fost la Pesta: — „nu șim, n'am vădit...”

Din munții apusenți, 10 Martie 1886.

(Sêrbătorele legate. — Ducerea matriculelor; calendarul; ordonanța ministerială și urmările ei posibile.)

Cu plăcere cetind în Țările noastre obiectele pertractate în conferința bisericească din Tractul Seinilor ținută în biserică gr. cat. din Cecărlau la 26 Oct. 1885, și într'altel anumit: „ca Veneratul ordinariat diecesan să se rugat a comunica Clerului și poporului diecesan din an în an lista sêrbătorelor legate, ca acele să se pôte celebra în uniformitate în întreaga diecesă,” — ne permitem și noi, pe lângă repețirea acestei rogări, a recere cu onore: ca deôrece preoțimea noastră archidieceșană gr. cat. prin circularul metropol. de dtto 26 Dec. 1885 Nr. 3178, basat pe ordinațiunea înaltului Minister reg. de culte și instrucțiune publică din 13 Nov. 1885 Nr. 28,862, este strinsă obligată pe viitor ca duplicatele matriculelor botezaților, cununaților și morților la finea fie-cărui an să le gătescă și să le așternă prin respectivele ofice protopopesce la oficele cercuale administrative; însă fiind că în purtarea acestor matricule unii preoți s'au îndatinat a întrebuița datele după calendarul iulian, după cum li-e ritul orientat, alți după cel gregorian, ér unii după ambele cãldare: Prea Veneratul ordinariat metropolitan gr. cat. pentru uniformitate și orientare să binevoiescă prin un circular ad hoc a chiarifica pe subordinații preoți: că după care calendar vor trebui a duce în viitor amintitele matricule și duplicate?

Nouă, relativ la citata ordinațiune ministerială ni s'ar părea: că sarcina de estrădere anuală a amintitelor duplicate impusă preoților ar fi un „do ut des, facio ut facias” pentru poreclita odinioră „milă împêrătescă,” acum însă străformată în „adjuț reg. ministerial,” pe care contele Andrassy l'a numit „Ovês pentru preoți,” ca ei să fiă „patrioți” după tipul și asemnarea ideii de stat maghiar.

Deci ne temem că mâne poimâne o să ne pomenim cu o nouă ordonanță ministerială: ca atari matricule și duplicate preoții români să le facă în limba maghiară, ut figura docet cu blanchetele de „Ertesítés-ur, kivonat-ur, kimutatás-ur, și megjegyzés-ur” trimise adeseori până acuma preoților români de cãtră oficele cercuale administrative spre implere cu date din matricule; atunci apoi se va vedea curagiul și inima de român a Ordinariatelor române „aurul în foc să probeză.” — Unii preoți din archidieceșca gr. cat.

Mulțămita publică.

„Reuniunea femeilor române” din locu a luat inițiativa pentru completarea educației fetitelor sêrace provădindu-le cu cunoscințele necesare la economia casei și în unele meserii, ce obvin în familiile meșteșugarilor noștri. Primul concurs material ni l'a dat societatea de lectură a domnișorelor române de aici arangiând o producțiune teatrală și destinând venitul curat de 81 fl. și 31 cr. v. a. pentru scopul arătat mai sus.

Comitetul reuniunii considerând această frumoșă faptă a societății domnișorelor ca un act de recunoscință față de scôla noastră, ale cărei eleve au fost, de altă parte interpretând o ca un bun augur pentru nobilul interes, ce au să-lu pörte dênsele ca viitoare membre ale reuniunii pentru acest institut — își exprimă mulțămita sa numitei societăți și în special domnișorelor: E. Dimitriu și L. Pușcariu, precum și domnilor: A. Barseanu, St. Bobancu, I. Panțu și Iul. Popescu, cari au avut bunavoință a lua parte activă la acea producțiune.

Brașov, 6 Martie 1886.

Maria Secăreanu,

Dr. Nicolau Popă,

presidentă.

actuarul reuniunii.

DIVERSE.

Frica de coleră. — Un lucrător bătut nu de mult la pörta închisurii Sf. Paul din Lyon. Portarul deschise și streinul întrebă: „E adevêrat, că colera nu vine nicodată în Lyon?” — „Ce știi eu!” răspuse portarul supărat. Streinul însă întră și dîse! „Du-mă la directorul, am să-lu rog ceva.” Ajungând în biroul acestuia, lucrătorul dîse: Am fost condamnat în Marsilia la opt luni închisore, dêr mi-e frică grozavă de coleră și de aceea am fugit și acum vă rog să-mi dați voi a-mi suferi pedepsa în orașul d vöstră cel sănătos. Dorința i se împlini și omul nostru se îmbracă vesel în hainele de areștant.

Editor: Iacob Mureșianu.

Redactor responsabil: Dr. Aurel Mureșianu.

Cursul la bursa de Viena
din 23 Martie st. n. 1886

Rentă de aur 4%	103.40	Bonuri croato-slavone	104.75
Rentă de hârtie 5%	95.10	Despăgubire p. dijma de vin ungh.	100.—
Imprumutul căilor ferate ungare	153.—	Imprumutul cu premiu ungh.	121.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungh. (1-ma emisiune)	101.25	Losurile pentru regularizarea Tisei și Segedinului	124.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungh. (2-a emisiune)	127.—	Renta de hârtie austriacă	85.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungh. (3-a emisiune)	114.50	Renta de arg. austr.	85.40
Bonuri rurale ungare	104.80	Renta de aur austr.	114.40
Bonuri cu cl. de sortare	104.80	Losurile din 1860	139.—
Bonuri rurale Banat-Timișu	104.75	Acțiunile băncii austro-ungare	875.—
Bonuri cu cl. de sortare	104.75	Act. băncii de credit ungh.	305.50
Bonuri rurale transilvane	104.75	Act. băncii de credit austr.	299.50
		Argintul — Galbini	5.92
		Impărătesc	999.—
		Napoleon-d'ori	61.65
		Mărci 100 imp. germ.	125.80
		Londra 10 Livres sterlinge	

Bursa de București.

Cota oficială dela 8 Martie st. v. 1886.

Cump.	vend.
Renta română (5%)	94 — 95 —
Renta rom. amort. (5%)	96 1/2 — 97 1/2 —
convert. (6%)	89 — 89 3/4 —
Impr. oraș. Buc. (20 fr.)	32 — 32 —
Credit fonc. rural (7%)	102 1/4 — 103 —
" " (5%)	86 1/2 — 87 —
" " urban (7%)	99 1/4 — 100 —
" " (6%)	92 — 93 —
" " (5%)	82 1/4 — 83 1/4 —
Banca națională a României 500 Lei	— —
Ac. de asig. Dacia-Rom.	— —
" " Națională	— —
Aură contra bilete de bancă	14 3/4 — 14 —
Bancnote austriace contra aur.	2.00 — 2.01

Cursulu pieței Brașov

din 24 Martie st. n. 1886.

Bancnote românești	Cump. 8.67	Vend. 8.70
Argint românesc	8.60	8.65
Napoleon-d'ori	9.97	10.—
Lire turcesc	11.20	11.30
Imperiali	10.20	10.30
Galbeni	5.86	5.90
Scrisurile fonc. Albina	100.—	101.—
Ruble Rusesc	124.—	125.1/2
Discontul	7—10 % pe an.	

Insciințare.

FILIALA MEA „H. Dressnand S-or” am strămutat-o în **Têrgul grâului Nr. 556** în casa **D-ei Wallbaum**, și mă rog a mă onora și acolo cu binevoitorul concursu.

Cu deosebită stimă **H. ZEIDNER.**

Avisu d-lorū abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei să binevoiască a scrie pe cuponul mandatului postal și numerii de pe fâșia sub care au primitu diarulul nostru până acuma.

Domnii ce se abonează din nou să binevoiască a scrie adresa lămuritū și să arate și posta ultimă.

ADMINISTR. „GAZ. TRANS.”

De inchiriatu.

In casa din strada mare în Scheiu sub Nr. 1387 vis-a-vis de biserica Sf. Neculae suntū de inchiriatu

două quartire:

unulū în etagiulū I-mū, și unulū în parterū

Celū din etagiulū I-mū constă din 3 ODĂI, CUHNĂ, ODAIE pentru masă, PODŪ, PIVNIȚĂ și ȘOPRONŪ pentru lemne; — în parterū suntū 2 ODĂI, și CUHNĂ și locū pentru lemne în pivniță.

Doritorii să se informeze la baia de aburū.

Mersul trenurilor

pe linia **Predealū-Budapesta** și pe linia **Teiușū-Aradū-Budapesta** a calei ferate orientale de statū reg. ungh.

Predealū-Budapesta				Budapesta—Predealū					Teiușū-Aradū-Budapesta				Budapesta-Aradū-Teiușū.				
Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus	Tren omnibus	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus			
Bucuresci	—	—	7.45	Viena	—	—	—	—	—	Teiușū	11.09	—	3.56	Viena	11.00	7.15	—
Predealū	—	—	12.50	Budapesta	6.47	—	3.15	6.20	8.07	Alba-Iulia	11.46	—	4.27	Budapesta	8.05	1.45	8.10
Timișū	—	—	1.09	Szolnok	10.37	—	7.29	9.11	11.40	Vințulū de jostū	12.20	—	4.53	Szolnok	11.02	3.44	11.40
Brașovū	6.22	—	2.27	P. Ladány	1.44	—	8.27	11.26	2.31	Șibotū	12.52	—	5.19	Aradū	11.12	4.02	12.00
Feldiōra	7.01	—	2.55	Oradea mare	5.33	—	—	1.23	—	Orăștia	1.19	—	5.41	Glogovațū	3.37	7.53	6.25
Apatia	7.33	—	3.38	Vărad-Velenceze	—	—	9.45	2.00	—	Simeria (Piski)	1.48	—	6.08	Gyorok	4.13	—	6.19
Agostonfalva	8.01	—	4.17	Fugyi-Vásárhely	—	—	9.59	2.11	—	Deva	2.35	—	6.39	Paulișū	4.38	—	6.46
Homorodū	8.45	—	4.47	Mezō-Telegd	—	—	10.28	2.34	—	Branicica	3.04	—	7.04	Radna-Lipova	4.51	—	7.00
Hașfaleu	10.10	—	5.42	Rév	—	—	11.36	3.18	—	Ilia	3.36	—	7.29	Conopū	5.10	—	7.25
Sighișōra	10.29	—	7.37	Bratca	—	—	12.10	3.41	—	Gurasada	3.50	—	7.41	Bérvova	5.38	—	7.51
Elisabetopole	11.19	—	8.01	Bucia	—	—	12.43	4.01	—	Zam	4.25	—	8.12	Soborșin	5.57	—	8.10
Mediașū	11.54	—	8.21	Ciucia	—	—	—	4.26	—	Soborșin	5.09	—	8.49	Zam	6.42	—	5.58
Copsa mică	12.12	—	9.05	Huedin	—	—	—	5.08	—	Bérvova	5.56	—	9.29	Gurasada	7.14	—	9.28
Micăsasa	12.56	—	9.43	Stana	—	—	—	5.27	—	Conopū	6.18	—	9.49	Ilia	7.43	—	9.56
Blașū	1.30	—	10.02	Aghiriș	—	—	—	6.02	—	Radna-Lipova	6.57	6.14	10.23	Branicica	8.01	—	10.17
Crăciunelū	1.45	—	6.20	Ghirbēu	—	—	—	6.24	—	Paulișū	7.12	6.30	10.37	Deva	8.21	—	10.38
Teiușū	2.11	—	6.59	Nedeșdu	—	—	—	6.43	—	Gyorok	7.27	6.47	10.52	Simeria (Piski)	9.05	—	11.23
Aiadū	2.55	—	7.15	Clușū	12.05	—	—	6.43	—	Glogovațū	7.56	7.17	11.18	Orăștia	10.10	—	12.24
Vințulū de sustū	3.17	—	7.43	Apahida	12.31	—	—	7.03	—	Aradū	8.10	7.32	11.32	Șibotū	10.43	—	12.53
Uiōra	3.24	—	8.29	Ghirisū	2.16	—	—	7.26	—	Szolnok	2.39	12.00	4.53	Vințulū de jostū	11.04	—	1.22
Cucerdea	3.31	—	8.55	Nedeșdu	3.12	—	—	7.51	—	Budapesta	3.16	12.14	5.10	Alba-Iulia	11.19	—	1.40
Ghirisū	4.09	—	9.04	Clușū	3.32	—	—	8.01	—	Viena	7.10	2.10	8.16	Teiușū	12.05	—	2.24
Apahida	5.56	—	9.12	Uiōra	3.41	—	—	8.11	—	Aradū-Timișōra	—	8.00	6.05	Simeria (Piski) Petroșeni	—	—	—
Clușū	6.08	—	10.23	Vințulū de sustū	3.50	—	—	8.21	—	Aradū	6.00	12.55	8.25	Simeria	6.30	11.50	2.23
Nedeșdu	6.29	—	12.32	Aiadū	4.25	—	—	8.31	—	Aradulū nou	6.25	1.21	8.36	Streiu	7.05	12.27	3.00
Ghirbēu	6.45	—	12.59	Teiușū	4.50	—	—	8.41	—	Németh-Ságh	6.50	1.46	8.54	Hățegū	7.53	1.19	3.49
Aghirișū	7.00	—	—	Crăciunelū	5.41	—	—	8.51	—	Vinga	7.19	2.18	9.13	Pui	8.46	2.10	4.40
Stana	7.26	—	—	Blașū	6.09	—	—	9.01	—	Orczifalva	7.38	2.36	9.25	Crivadia	9.33	2.57	5.28
Huedinū	7.48	—	—	Micăsasa	6.40	—	—	9.11	—	Merczifalva	7.56	2.53	9.36	Banița	10.11	3.35	6.07
Ciucia	8.28	—	—	Copsa mică	7.00	—	—	9.21	—	Timișōra	8.42	3.40	10.06	Petroșeni	10.43	4.04	6.39
Bucia	8.47	—	—	Mediașū	—	—	—	9.31	—	Timișōra-Aradū	—	—	—	Petroșeni—Simeria (Piski)	—	—	—
Bratca	9.06	—	—	Elisabetopole	—	—	—	9.41	—	Timișōra	6.07	12.25	5.00	Petroșeni	6.49	9.33	5.28
Rév	9.26	—	—	Sighișōra	—	—	—	9.51	—	Merczifalva	6.40	1.16	5.50	Banița	7.27	10.14	6.08
Mezō-Telegd	10.01	—	—	Hașfaleu	—	—	—	10.01	—	Vinga	6.51	1.34	6.07	Crivadia	8.06	10.54	6.45
Fugyi-Vásárhely	10.20	—	—	Homorod	—	—	—	10.11	—	Aradulū nou	7.08	2.04	6.32	Pui	8.50	11.37	7.35
Vărad-Velinte	10.30	—	—	Agostonfalva	—	—	—	10.21	—	Németh-Ságh	7.23	2.25	6.53	Hățegū	9.31	12.17	8.02
Oradla-mare	10.37	—	—	Apatia	—	—	—	10.31	—	Aradulū nou	7.40	2.54	7.24	Streiu	10.16	12.58	8.44
P. Ladány	12.37	—	—	Feldiōra	—	—	—	10.41	—	Aradū	7.50	3.10	7.40	Simeria	10.53	1.35	9.15
Szolnok	2.58	—	—	Brașovū	—	—	—	10.51	—								
Buda-pesta	6.03	—	—	Timișū	—	—	—	10.51	—								
Viena	3.00	—	—	Predealū	—	—	—	10.51	—								
		—	—	Bucuresci	—	—	—	10.51	—								
		—	—					6.05	—								

Nota: Orele de nopte suntū cele dintre liniile grōse.

Tipografia ALEXI Brașovū.